

енергия, знание и умѣние за водение на държавнитѣ дѣла, азъ не мисля, че на такъвъ челоѣкъ трѣбва да бжде чужда тази борба, която страната ни води, че той трѣбва да мижи прѣдъ нея, и само да казва, че «нѣма свобода, нѣма конституция, установете я, дайте свобода и ний ще се оправимъ». Азъ ми се струва, че насъ, когато ни бомбардиратъ, то за прѣдлогъ ще се покаже само отсѣгътне свобода въ държавата. Тогазъ трѣбва да додемъ до такова абсурдно заключение, че тѣзи милиони, които харчи Руссия, нашата освободителка, за бунтове, нѣматъ друга цѣль, освѣнъ да установятъ конституцията въ страната ни. Но, това е абсурдъ. Трѣбва да прѣдполагаме въ тоя случай, че Руссия мисли българитѣ за онѣзи, каквито си бихме до 6-й Септемврий и че когато хвърлена страната въ пълна анархия, се даде този желанъ ней просторъ, на нейнитѣ заговорници, то тѣ ще успѣятъ да поставятъ себе си така, щото да дойдатъ на властъ. Водена борба по този начинъ или открито, не е ли все едно? Нима това е легална борба? Нима да се пращатъ чети да бунтуватъ не е реперсалностъ. Нима това Каравеловъ не знае, нима нѣма да му възрази нѣщо. Азъ глѣдахъ само въ очитѣ на подеждимия Георги Величковъ да пролѣе поне капка сълзи, когато каза, че билъ принуденъ да избѣга изъ България отъ палочники, отъ шайки. Интересни сж тѣзи сълзи г-да; тѣ сж крокодилски, тѣ сж адски сълзи. На Георги Великовъ ги признавамъ, но не ги прощавамъ на Каравелова; не му позволявамъ да плаче за истезания, интерниране и пр. Г-нъ Каравеловъ не една история на революция е прочелъ. Именно, нему трѣбва да бжде извѣстна французската и английската, нему трѣбва да бжде извѣстенъ единъ естественъ законъ, че когато една страна е въ революционно състояние, отъ нея не се иска всички законностъ, която гладѣе въ мирно грѣме. Ако въ една страна владѣе революция, то нѣма за какво да се гълчи, че имало шайки. И какво трѣбваше по-нататъкъ да се прави? Въ минутата, когато знаемъ, че Каравеловото съдѣйствие да се хвърли страната въ революция, въ бунтъ, когато испѣжданieto на бившия Князь създаде цѣло едно революционно движение и я раздѣли на 5—10 отдѣлни царства, стои Каравеловъ и заедно съ него неговитѣ партизани и казватъ: «нѣмате законностъ, палочники, сопаджий сте станали». У насъ има властъ, тази властъ иска да командува, този суверинитетъ